

ἐκ δ' ἔθορε πρὸ φόωσδε, θεαὶ δ' ὀλόλυξαν ἅπασαι.

Ἐνθα σέ ἦϊε Φοῖβε θεαὶ λόον ὕδατι καλῶ 120
 ἀγνῶς καὶ καθαρῶς, σπάρξαν δ' ἐν φάρει λευκῶ
 λεπτῶ νηγατέω· περί δέ χρύσειον στρόφον ἦκαν.
 οὐδ' ἄρ' Ἀπόλλωνα χρυσάορα θήσατο μήτηρ,
 ἀλλὰ Θέμις νέκταρ τε καὶ ἄμβροσίν ἐρατεινήν
 ἀθανάτησιν χερσὶν ἐπήρξατο· χαῖρε δέ Λητῶ 125
 οὔνεκα τοξοφόρον καὶ καρτερόν υἷον ἔτικτεν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ Φοῖβε κατέβρωσ ἄμβροτον εἶδαρ,
 οὐ σέ γ' ἔπειτ' ἴσχον χρύσειοι στρόφοι ἀσπαίροντα,
 οὐδ' ἔτι δεσμά σ' ἔρυκε, λύνοντο δέ πείρατα πάντα.
 αὐτίκα δ' ἀθανάτησι μετηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων· 130
 εἴη μοι κίθαρίς τε φίλη καὶ καμπύλα τόξα,
 χρήσω δ' ἀνθρώποισι Διὸς νημερτέα βουλήν.

ὣς εἰπὼν ἐβίβασκεν ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 Φοῖβος ἀκερσεκόμης, ἑκατηβόλος· αἶ δ' ἄρα πᾶσαι
 θάμβεον ἀθάναται, χρυσῶ δ' ἄρα Δῆλος ἅπασα 135
 βεβρίθει, καθορῶσα Διὸς Λητοῦς τε γενέθλην,
 γηθοσύνη ὅτι μιν θεὸς εἶλετο οἰκία θέσθαι
 νήσων ἠπείρου τε, φίλησε δέ κηρόθι μᾶλλον·
 ἦνθησ' ὡς ὅτε τε ρίον οὔρεος ἄνθεσιν ὕλης.

Αὐτὸς δ' ἀργυρότοξε ἄναξ ἑκατηβόλ' Ἀπολλων, 140
 ἄλλοτε μὲν τ' ἐπὶ Κύνθου ἐβήσαο παιπαλόεντος,
 ἄλλοτε δ' ἄν νήσους τε καὶ ἀνέρας ἠλάσκαζες.
 πολλοὶ τοι νηοί τε καὶ ἄλσεα δενδρήεντα,
 πᾶσαι δέ σκοπιαί τε φίλαι καὶ πρόωνες ἄκροι
 ὑψηλῶν ὀρέων, ποταμοὶ θ' ἄλαδε προρέοντες· 145
 ἀλλὰ σὺ Δήλῳ Φοῖβε μάλιστ' ἐπιτέρπεται ἦτορ,
 ἔνθα τοι ἔλκεχίτωνες Ἰάονες ἠγερέθονται
 αὐτοῖς σὺν παιδεσσι καὶ αἰδοίης ἀλόχοισιν.
 οἱ δέ σε πυγμαχίῃ τε καὶ ὀρχηθμῶ καὶ ἀοιδῇ
 μνησάμενοι τέρπουσιν ὅταν στήσωνται ἀγῶνα. 150
 φαίη κ' ἀθανάτους καὶ ἀγήρως ἔμμεναι αἰεὶ
 ὅς τὸτ' ἐπαντιάσει' ὅτ' Ἰάονες ἀθρόοι εἶεν·
 πάντων γάρ κεν ἴδοιτο χάριν, τέρψαιτο δέ θυμὸν
 ἄνδρας τ' εἰσορόων καλλιζώνους τε γυναῖκας
 νῆας τ' ὠκείας ἠδ' αὐτῶν κτήματα πολλά. 155
 πρὸς δέ τόδε μέγα θαῦμα, οὐ κλέος οὔποτ' ὀλεῖται,